

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 576/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Иван Костић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4033/24 од 10.10.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4033/24 од 10.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4033/24 од 10.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 48/24 од 03.07.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да у име и за рачун тужиоца изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПИО, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком заводу за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање, за период од 15.05. до 15.10.2015. године на исплаћену накнаду у износу од 12.000,00 динара по стопама које важе на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 99.260,00 динара са каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4033/24 од 10.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог и определио трошкове за састав одговора на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса у корист тужиоца, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права. Ревизијом туженог оспорава се утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Такође, ревизија је изјављена и због битне повреде поступка, односно посредно указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП али то не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса у корист тужиоца поднета је 28.06.2021. године, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС, па је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић